

وقتي «مارك»ها ما را مي زنند

مي گویند در علم اقتصاد فرمولي وجود دارد و آن اين كه عرضه در ارتباط مستقيم با تقاضاست.

جام جم آنلاین: مي گویند در علم اقتصاد فرمولي وجود دارد و آن اين كه عرضه در ارتباط مستقيم با تقاضاست. ديروز خبري منتشر شد مبني بر اين كه در بازار تهران جايي وجود دارد كه انواع ماركها و برندهاي خارجي را به صورت فله اي و متري توليد و به صورت متري به فروش مي رسانند و حتي قيمت اين ماركها و لوازم جانبي آنها بسته به نوع و جنس آنها متفاوت است.

پس قطعا اين ماركهاي جعلي متقاضيان دارد كه برخي به توليد و عرضه آن مشغول هستند. نکته جالب توجه اين كه به گفته برخي مارك فروشان بازار، در گذشته اين ماركها در كشورهاي ديگر مانند تركيه توليد و وارد كشورمان مي شد، ولي اكنون گويي در اين مورد خودكفا شده ايم و اين كار در داخل كشور انجام مي شود و از بابت سادگي و مارك زدگي برخي شهروندان، عده اي سودهايي كلان به جيب مي زنند و در دل به ريش آدمهاي ساده لوح و مارك زده هم مي خندند.

نكته اينجاست كه براستي اين همه مارك زدگي براي چيست؟

وقتي جنسي بي كيفيت را فقط به خاطر اين كه يك مارك روي آن دوخته شده، مي خریم در واقع به شعور خودمان توهين نكرده ايم؟!

واقعيتي است انكارناپذير كه سودجويان كسب سود خود را مرهون برخي ويژگيهاي اخلاقي ناپسند مردم هستند كه گمان مي كنند نصب يك تکه پارچه به نام مارك نشانه شخصيت آنهاست.

به همين دليل است كه آنها پول زيادي را به صرف داشتن يك مارك مي پردازند و بزودي متوجه جنس بي كيفيت و بنجل آن مي شوند، حال آن كه اگر كمی دقت كنيم، ممكن است لباسي چنين ماركهاي دروغين و فريب دهنده را هم نداشته باشد و افزون بر اين كه هزينه كم تري را بر خانواده تحمیل مي کند، از مرغوبيت لازم هم برخوردار باشد.

به هر حال اين نكته را محض يادآوري دوباره تاكيد مي كنيم كه به شعور خودمان احترام بگذاريم و فريب ماركهاي جعلي دروغين و راستين را نخوريم و اجناس مورد نيازمان را فقط بر اساس كيفيت آن انتخاب كنيم.